

Exempel på uttryck i Kalix-bondskan, -målet (Kölis-båonska, -måle).

Bätter e´ feick tåom än eintna i de anar.	-Bättre en ficka tom, än inget i den andra.
Djymt ini nåvarshåle.	-Gömt i borrhålet.(Inte mycket)
Drá´ til gárs.	-Bära hem saker (samlare, kleptoman).
Dö´rn jär åta ba´k.	-Dörren står vidöppen.
Enveis så´n jär åll veind	-Envis, så han är alldeles vind.
He skul et rör stråe nærmest röva.	-Berör mig inte det minsta.
Hån jär et ens gáo för böyxen sein.	-Han är inte god för sina egna byxor.
Hån jär såm frá´ me tö´.	-Han är som tagen från mig (tankspridd).
Je sit át uti plāganeinga (plēganöra)	-Jag sitter ej objuden (i nöd).
Koma i flōuende seinn.	-Komma i flygande sinne.
Kunin fåra å bära se å´t	-Kvinnorna far och gör sig till.
No veti fela he. el. Liot fela he.	-Nog är det på detta viset.
Sess ni´.	-Var så god och sitt.
Stjeick åongan å gja baki sjölv.	-Skicka ungarna och gå bakefter själv.
Syri ei ve kåksó´n.	-Skölja med kokhett vatten (mjölkkehl t.ex)
Sāti öut stjappa.	-Pluta med munnen (börja gråta).
Ållt åta, men et ållt väta.	-Allt åta, men inte ållt veta.

Hån jär så fåti, så´n tjänn et åt kåonges möynt.

Han är så fattig, så han känner inte igen kungens mynt.

Jär e naan så ve´t wå möynt så djääll?

Är det någon som vet vilka mynt som gäller?

Håhåjaja, så fastra saar, sio bå´n å eingen far, åttånd marra å niånd je (äv. djeta).

Håhåjaja, så faster sa, sju barn och ingen far, åttonde märrn och nionde jag (geten).

”Förr stulo di ve´n, nö hå di stuli hela stjeifte å!” Saar´n så haar gö veild.

”Förr stal dom veden, nu har dom stulit hela skiftet också!” Sade han som hade gått vilse.

Ha do flått höund´n, få do flå råompa.

Har du flått hunden, får du flå rumpen.(Har du sagt a, får du säga b)

Ett veratre´ kjan et breinn å e tjäling kjan et trätt.

Ett vedträ kan inte brinna och en kärring kan inte träta.

Nåoļa ta ma´t´n för feiskarn. äv. ma´t´n bordi gröyta.

Nordan tar maten för fiskaren. äv. maten från grytan.

Nåoļa jär kå´l, läik wåran a kåom. äv. wåran a än blåås.

Nordan är kall, varifrån hon än kommer. äv. varifrån hon än blåser.

”Dåomban än kråka.” saar gåbben, när´n moka sny´n.(he var i åonö)

”Dummare än kråkan.” sade gubben, när han skottade snö.(det var i onödan)

”Dö, så ha kwår rösta, bi´ tjälinga dråå åt hälviti!”

”Du, som har rösten kvar, be kärringen dra åt helvete!”